

Kik tenyésztették ki a magyar díszpostát?

Mint sok más tenyésztő, én is gyermekkorom óta foglalkozom galambtenyésztéssel. Életem során többféle galambot tartottam, de leginkább a postagalambokat és az amerikai óriáspostákat kedveltem.

Miután a székesfehérvári egyesület kiállításán, majd a dabasi Nemzeti Galamb- és Díszmadár Kiállításon megismertem a magyar díszposta galambfajta egyedeit, elhatároztam, hogy beszerzek néhány párat és megpróbálkozom e tetszetős, számomra ideálisnak tűnő és már küllemre is több hasznosítású fajta tenyésztésével. 2004. év tavaszán vásároltam két-két pár díszpostát Varga András és Polgár Béla tenyésztőktől. Már az első év után nagyon megkedveltem őket és elhatároztam, hogy az amerikai órásposta törzsszállományom rovására az ő számukat növelni fogom. Úgy döntöttem, hogy ha nálam is bizonyítják a róluk mondott jó tulajdonságokat, akkor hosszú távon elkötelezem magam a magyar díszposta tenyésztése mellett.

A kétezres évek elején sajnos kevés szakmai anyag állt még a fajtával kapcsolatban a tenyésztők rendelkezésére. Egyik az MGKSZ 2003. évben kiadott „Magyar Galambfajták” című könyv volt, melyben még, mint „fajtajelölt” szerepelt. (Az anyag megtekinthető a könyv 89-90 oldalán.) Másik pedig Polgár Béla tenyésztő írása volt, mely a Galamb és Kisállat Magazinban jelent meg 2004. évben. A cikk írója a fajta kialakulásával kapcsolatban két feltételezést ír le. Én azon véleményével értek egyet, hogy a fajtát a postagalamb, a római galamb és a magyar paraszt gatyás keresztezéséből tenyészthették ki. Ezzel kapcsolatban esetleg egy később megjelentethető cikkben részletesen kifejtem vélekedésemet. Az általam említett írás elérhető a jaksaj-diszposta.hu honlapon.

És arra, hogy nekem is van jogom e témában szót emelni, álljon itt a bizonyíték:

Galambjaim sikeresen szerepeltek Egyesületi-, Fajtaclub- és Nemzeti kiállításokon. 2009. évben Nyitrán a Szárnyas, Galamb, Madár, Nyúl és Kiszá-

csalók Európa Szövetség (továbbiakban: EE) kiállításon bemutatott galambokkal elnyertem az Európa Mester címet és az Európa Szövetség plakettjét. Ez utóbbi a galambtenyésztők számára adható legmagasabb díj.

Ezen a kiállításon másik nagy meglepetés is ért, amikor megláttam, a fajtaclub három nyelvű kiadványát, melyben az jelent meg egy fénykép aláírásaként, hogy „Varga András és Polgár Béla a fajta kitenyésztői”.

Ezt az első perctől kifogásoltam, mivel ez csak az olvasók, tenyésztők félrevezetésére szolgált. A kiállítást követően a Törökszentmiklóson megtartott fajtaclub gyűlésen szóvá tettem, hogy a kiadványban tévesen szerepelt,

hogy nevezett tenyésztők tenyésztették ki a magyar díszpostát. Őket természetesen elismerés illeti meg, hiszen nevezettek ketten ismerették el a magyar szövetség-nél ezt a fajtát. A szakmában jártas tenyésztők ismerik, hogy egy új fajta elismertetése komoly szakmai munkával jár. A gyűlésen éles vita keletkezett a hozzászó-

lásomból, de úgy gondoltam, hogy a fajtaclub vezetői belátják tévedésüket. Sajnos nem így történt. Az érintett vezetők később több kiadványban is ugyanúgy leközltek a fényképet és annak aláírását.

Mindezek arra ösztönöztek, hogy magam is utána járjak a kérdésnek, tegyek lépéseket az eredet tisztázására. Vettem a fáradságot és számos Békés megyei idős tenyésztőt is meglátogattam és kikérdeztem őket, hogy ki mit tud a fajtával kapcsolatban. Egy idős, 80 év feletti tenyésztő, akivel hangfelvételt is készítettem, - mely nálam bármikor meghallgatható -, örömmel mondta el több évtizedes tapasztalatát.

FÖLDMŰVELÉSÜGYI
MINISZTERIUM

DR. FAZEKAS SÁNDOR
Miniszter

Iktatószám: HF/347/2015.

Ügyintéző: Földesi Péter János

Telefonszám: 795-3235

E-mail: janos.peter.foldesi@fm.gov.hu

Jaksa János
részére

V.093.sz. Galambtenyésztők Egyesülete Nagydorog

Nagydorog
Damjanich u. 19.
7044

Tárgy: A „Magyar díszposta galamb” felvétele a Földművelésügyi Minisztérium Ágazati Értéktárába

Tisztelt Jaksa János Úr!

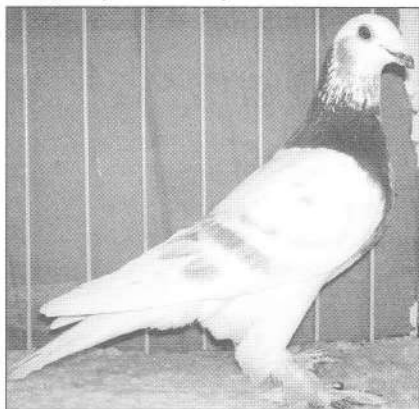
Örömmel tájékoztatom, hogy a Földművelésügyi Minisztériumba (FM) érkezett javaslatában foglaltak alapján a „Magyar díszposta galamb” megfelel a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény 1. § (1) bekezdés j) pontja szerinti nemzeti értékre vonatkozó meghatározásának, ezért felvételre került az FM Ágazati Értéktárába.

Budapest, 2015. május „18”.

Tisztelettel:

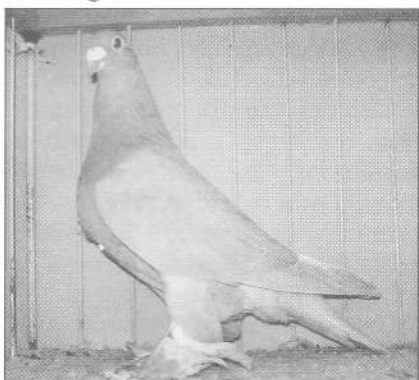
A visszaemlékező állította, hogy ő több mint 50 éve tenyésztí ezt a fajtát. Hódmezővásárhelyen, akkor nagyon sok jó tenyésztő volt. Ezt a galambot annak idején még Horváth-féle galambnak csúfolták, csak később kapta meg a magyar díszposta nevet. Nagyon jó állományaik voltak abban

az időben a Hódmezővásárhelyieknek, például Szabó, Lindner és Héja tenyésztőknek, akiknek a keresztnévére már nem emlékszik, bár hozzáfűzte, hogy akkor még kisebb testűek voltak ezek a galambok.

„Jól ismerem a gyulai Varga Bandit, ő tőlem vitte az első 4-5 pár díszpostáját. Ennek van talán már 20-25 éve is. Törökszentmiklóásra is vittek tőlem sárga színűeket.”-mesélte.

Vizsgáljuk meg a kérdést egy másik oldalról, mely a magyar díszpostának sikertörténete is egyben. Az MGKSZ elnöksége 23/2005. számú határozatá-

val ismerte el a magyar díszpostát önálló magyarfajtaként. A Szövetség felterjesztése alapján az Országgyűlés 32/2004 (IV.19.) OGY határozatával a magyar díszpostát őshonos magyar állatfajtanak ismerte el. Az EE Standard Bizottsága (ESKT) Linzben, 2009. szeptemberi ülésén jegyezte be a fajtát az EE Fajta-

jegyzékbe a 36-os lajstrom számmal. A V-093 sz. Galambtenyésztő Egyesület Nagydorog előterjesztése alapján a Földművelésügyi Minisztérium 2015. május 18-án a magyar díszposta galambot felvette az FM Ágazati Értéktárába. Tudomásom szerint ez a fajta került be elsőnek az FM Értéktárába, mely tovább növeli elismertségüket és rangjukat.

Mindezeket áttekintve tényként állapíthatjuk meg, hogy a fajtát nem két személy tenyésztette ki a közelúltban, hanem őshonos magyar fajtanak kell tekinteni.

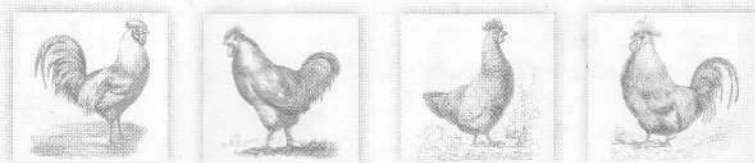
A leírtak alapján ugye tisztázódott a Tisztelt Olvasóban is a kérdés, hogy kik tenyésztették ki a magyar díszpostát. Hihető-e az, amit a Magyar Díszposta Fajtaklub vezetői a kiadványaikban állítottak?

Azt viszont jó lenne tudni, hogy a fajtaklub volt vezetése a kiadványok elkészítésekor nem volt tisztában a magyar díszposta galambok eredetével, vagy más cél vezérelte őket a hamis dolgok állításában.

Én reménykedem abban, hogy a megújult, jelenlegi klub vezetés tisztázza a korábbiak tévedéseit.

Jaksa János egyesületi elnök

OLVASÓKÖR
A MAGYAR MEZŐGAZDASÁGI MÚZEUM ÉS KÖNYVTÁRBAN

„Fillérekből forintokat”

GRUBICZY GÉZA SZEREPE A MAGYAR BAROMFITENYÉSZTÉS
FEJLESZTÉSÉBEN

Zubor Ferenc előadása

NOVEMBER 22., SZERDA 16 ÓRA

Grubiczy Géza az 1880-as évek végétől a Földművelésügyi Minisztérium ménesuradalmi, majd állattenyésztési osztályán dolgozott. Az elméleti és gyakorlati szakember arra törekedett, hogy az ágazat legkorszerűbb ismereteihez – a nyugat-európai példához hasonlóan – a magyar baromfitenyésztők is hozzájussanak. A modern magyar baromfigazdálkodás úttörőjeként a fenti célok előmozdítását az első hazai baromfitenyésztési szaklap megalapításával és szerkesztésével, illetve több szakkönyv megírásával is szolgálni kívánta. Az 1874-ben megjelent „A tyúkászat” című gazdagon illusztrált munkáját a kortársak és az utókor is sokáig forgatta.

HELYSZÍN: MAGYAR MEZŐGAZDASÁGI MÚZEUM ÉS KÖNYVTÁR
MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVTÁR, BUDAPEST I., ATILA ÚT 93.